

Lääketieteellinen tiedekunta

HEISKANEN, ELJA: Kroonisten subduraalihakematomien leikkaustulokset
Turun yliopistollisessa keskussairaalassa vuosina
2014-2016

Syventävien opintojen kirjallinen työ, 25 s.
Neurokirurgia
Maaliskuu 2018

Krooninen subduraalihakematooma on yksi yleisimmistä kallonsisäisistä vuotoista. Tauti uusii herkästi, eikä vakiintunutta kantaa optimaalisesta leikkaustekniikasta ja muista hoitolinjoista ole. Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää Tyksissä vuosina 2014-2016 operoitujen kroonisten subduraalihakematomien leikkaustuloksia ja niihin vaikuttaneita tekijöitä sekä vertailla tuloksia alan aiempiin tutkimustuloksiin.

Tutkimus on retrospektiivinen kohorttitutkimus. Tutkimusta varten kerättiin esi- ja seurantatietoja 310:stä potilaasta. Tilastolliset analyysit tehtiin SSPS – tilastointiohjelmalla.

Tutkimuksessa krooninen subduraalihakematooma uusi kuuden kuukauden seurannassa 27,7 %:lla. GOS -asteikolla paremmin toipuneiden ryhmään jälkitarkastuksessa lukeutui 66,2 % potilaista. Tutkimuksessamme korkeampi ikä ja diagnoosia edeltänyt antikoagulaatiohoito huononsivat toipumista jälkitarkastukseen mennessä, kun taas diagnoosia edeltänyt trombosyyttiestäjähoito paransi toipumista. Tilastollisesti merkitsevää vaikutusta taudin uusimiseen ei havaittu. Tyyppin 2 diabeteksella ei havaittu tilastollisesti merkitsevää vaikutusta toipumiseen tai taudin uusimiseen. Tutkimuksessa selvisi, että primaaritoimenpiteen yhteydessä vain 5,2 %:lle potilaista asetettiin dreeni subduraalitalaan, vaikka dreenin on todettu parantavan toipumista ja vähentävän uusiutumisia. 93,5 %:lla kontrolloitiin pään TT-kuva rutiininomaisesti ensimmäisenä postoperatiivisena päivänä, mutta kontrollikuvista vain 2,8 % johti uusintatoimenpiteeseen. Näiden tulosten valossa tulee tarkastella kriittisesti kroonisen subduraalihakematomian hoito- ja seurantakäytäntöjä.